

Fővárosi Munkaügyi Bíróság
1027 Budapest, Gyorskocsi u. 52.

3034/08

7036/2435

16.M.136/2009/4.

Rónán

Dr. Klíma Zoltán
TRA AR

201.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság

a személyesen eljáró O. I. /3 / felperesnek

dr. Klíma Zoltán jogtanácsos által képviselt

ORFK Nyugdíjmegállapító Osztály /1903 Budapest, Pf.: 314./ alperes ellen

társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata hatályon kívül helyezése iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000.- Ft /Tizenötezer forint/ perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A felperes szolgálati viszonya 2008. május 31-én szolgálati nyugállományba helyezéssel szűnt meg. A felperes részére az Országos Rendőr-főkapitányság Humán Igazgatási Főosztály Nyugdíjmegállapító Osztálya a 2005. október 6-án kelt

72-56/7540/2005. sz. valamint a 2008. szeptember 1-én kelt 72-56/3274/2008. sz. határozatával intézkedett a szolgálati idő rögzítéséről. A szolgálati nyugdíj megállapításáról a 72-56/3274/1/2008. sz. határozattal intézkedett az első fokú hatóság. A nyugdíjmegállapító határozatban 1970. október 24-től 2008. május 31-ig szolgálati időként 37 év teljes év került megállapításra a Készenléti Rendőrség Parancsnokának 203/1020/2008. sz. határozata alapján.

A felperes a 2008. szeptember 5-én előterjesztett fellebbezésében kifogásolta, hogy a 35 év szolgálati viszonyban töltött idő után járó 981.640 Ft összegű jubileumi jutalmat – melyet a Miskolci Rendészeti Szakközépiskola 2008. januárjában folyósított a részére – a nyugdíj számításánál nem vették figyelembe.

A Magyar Köztársaság Igazságügyi és Rendészeti Minisztere a 2008. november 26-án kelt IRM/AKHFO/2793-4/2008. sz. határozatával az első fokú határozatot helyben hagyta.

A felperes a keresetében kérte a társadalombiztosítási határozatok hatályon kívül helyezését és az alperest új határozat hozatalára történő kötelezését a jubileumi jutalom összegének figyelembe vételével. A felperes a keresetében hivatkozott arra, hogy nem annak van jelentősége, hogy valójában mikor érte volna el a jubileumi jutalomra való jogosultságot, hanem annak, hogy ténylegesen mikor került sor annak kifizetésére.

Az alperes kérte a kereset elutasítását hivatkozva arra, hogy a társadalombiztosítási határozatok meghozatala során jogszabálysértés nem történt.

A felperes keresete nem megalapozott.

Jelen perben a bíróságnak arról kellett döntenie, hogy a felperes szolgálati nyugdíja összegének a megállapításánál figyelembe kellett volna-e venni a részére a szolgálati viszonyának megszűnését megelőző 365 napon belül kifizetett 35 éves jubileumi jutalom összegét. (981.640 Ft-ot)

A Hszt. 2007. december 31-ig hatályos szövege e tekintetben a következőket tartalmazza a 183. § (1) bekezdésében:

„A szolgálai nyugdíj összegét a szolgálati viszony megszűnését közvetlenül megelőzően 365 nap (szökőév esetén 366 nap) alatt a szolgálati viszony keretében elért illetménynek és illetményjellegű juttatásoknak a számított személyi jövedelemadóval csökkentett összege havi átlaga alapján kell megállapítani.”

A 183. § (4) bekezdése szerint az (1) bekezdésben említett illetményen és illetményjellegű juttatáson az alapilletményt, az illetménypótlékot, a külön juttatást és a jutalmat kell érteni.

A felek között nem volt vita a tekintetben, hogy jubileumi jutalom is a 183. § (1) bekezdése szerinti illetményjellegű juttatásnak minősül. Vita tárgyát az képezte, hogy mi minősül a 365 napon belül elért illetménynek, illetve illetményjellegű juttatásnak.

A bíróság álláspontja szerint a Hszt. 183. § (1) bekezdésének értelmezése során csak azt az illetményt, illetve illetményjellegű juttatást kell a szolgálati nyugdíj összegének megállapításánál figyelembe venni, amelynek az esedékessége is a szolgálati viszony megszűnését megelőző 365 napra esik. Abban az esetben, hogy ha a jogalkotónak nem ez lett volna a szándéka, nem elért illetmény, hanem egyértelműen kifizetett illetményt tartalmaz a jogszabály szövege.

A Hszt. 108. § (2) bekezdése az átlagkereset számítás kapcsán egyébként éppen ezt az álláspontot támasztja alá. A jogalkotó itt egyértelműen megjelölte azt, hogy az utolsó 4 naptári negyedévben kifizetett illetménypótlék jutalom és külön juttatás összegét kell az átlagkereset számításnál figyelembe venni. A jogalkotó ebben az esetben tehát azt az akaratát juttatta kifejezésre, hogy nem tulajdonít annak jelentőséget, hogy pl. a jutalom milyen időszakra tekintettel jár a munkavállalónak, csupán az a lényeges, hogy a kifizetésre a bázis időszakban kerüljön sor.

Ettől egyébként eltérnek a Munka Törvénykönyvének átlagkereset számításra vonatkozó szabályai (Mt. 152. §), ahol éppen annak van jelentősége, hogy a bázis időszakra tekintettel milyen kifizetések történtek és nem csupán annak, hogy bázis időszakban milyen kifizetésekre kerül sor.

Mindezekből azonban nyilvánvaló, hogy ha a jogalkotó szándéka arra irányul, hogy a tárgyidőszakban történt kifizetések bírjanak jelentőséggel, az esedékességüktől függetlenül, akkor úgy fogalmaz, hogy az adott időszakban kifizetett illetményeket kell irányadónak tekinteni.

A Hsz. 110. §-ának (2) bekezdése rendelkezik arról, hogy a jubileumi jutalom a szolgálati viszonyban eltöltött idő elérésnek napján esedékes.

A belügyminiszter irányítása alatt álló fegyveres szervek hivatásos állományú tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 20/1997.(III.19.) BM rendelet 15. § (1) bekezdésének rendelkezése szerint, ha jubileumi jutalmat a Hszt. 110. §-ának (2) bekezdése szerint az esedékesség napját, azaz azon a napon kell kifizetni, amely a számánál fogva a szolgálati viszony kezdő napjának megfelel, ha ez a lejárt hónapban hiányzik, a hónap utolsó napján.

A Hszt. és a BM rendelet idézetet jogszabály szövegéből általánosságban következik, hogy a jogosultság megszerzésének napján elértnek tekintendő az illetmény, vagy az illetményjellegű juttatás. Más kérdés az, hogy a jogszabály alapján az arra jogosult részére ténylegesen megtörténik-e a kifizetés. Amennyiben ez a kifizetés késedelmesen történik meg, ennek következménye, hogy a munkáltatónak a munkavállaló részére késedelmi kamatot kell fizetni. Az idézett jogszabályok rendelkezéseiből megállapítható, hogy a jogosultság elérése objektív jogi tény, ezzel szemben a kifizetés a munkáltató intézkedésétől függő és ezáltal szubjektív körülmény.

Mindezek alapján megállapította a bíróság, hogy a társadalombiztosítási határozatok meghozatalára jogszabálysértés nélkül került sor, ezért a felperes keresetét elutasította.

16.M.136/2009/4.

4

A felperes a Pp. 78. (1) bekezdése alapján köteles a jogtanácsosi munkadíjat magában foglaló perköltség megfizetésére.

A fellebbezés lehetőségét a Pp. 340. § (1) bekezdése kizárja.

B u d a p e s t , 2009. március 10.

dr. Kovács Edit s.k.
bíró

A kiadmány hitelezőül:

Krajczár Tiborné
tisztviselő

